

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 21. tammikuuta 2015
(OR. en)

Toimielinten välinen asia:
2014/0079 (NLE)

5263/15
ADD 1 REV 1

PECHE 19

ILMOITUS: I/A-KOHTA

Lähtettäjä:	Neuvoston pääsihteeristö
Vastaanottaja:	Pysyvien edustajien komitea (Coreper I)/Neuvosto
Asia:	Ehdotus: Neuvoston päätös Euroopan unionin ja Seychellien tasavallan välisen, Seychellien lipun alla purjehtivien kalastusalusten pääsyä EU:n lainkäyttövaltaan kuuluville Mayotten vesille ja Mayotten meriluonnonvaroihin koskevan sopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta – <i>Hyväksyminen</i>

Komission lausuma

Unionin tuomioistuin kumosi 24. marraskuuta 2014 yhdistetyissä asioissa C-103/12 ja C-165/12 (Euroopan parlamentti ja komissio v. neuvosto) antamassaan tuomiossa kalastusmahdollisuuksien myöntämistä EU:n vesillä Venezuelan kalastusaluksille Ranskan Guyanan edustalla sijaitsevalla talousvyöhykkeellä koskevasta julkilausumasta 16. joulukuuta 2010 tehdyn neuvoston päätöksen 2012/19/EU. Unionin tuomioistuin vahvisti selkeästi, että ulkoisten kalastussopimusten tekemistä koskevat päätökset kuuluvat kokonaisuudessaan SEUT 43 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan (yhdessä SEUT 218 artiklan mukaisen sovellettavan menettelyn kanssa eli 218 artiklan 6 kohdan a alakohdan v alakohta sopimusten tekemistä koskevien päätösten osalta), ja hylkäsi kannan, jonka mukaan tällaiset päätökset voisivat kuulua SEUT 43 artiklan 3 kohdan soveltamisalaan.

Tästä syystä komissio pahoittelee Euroopan unionin ja Seychellien välisen kalastuskumppanuussopimuksen tekemistä Mayotten vesien osalta koskevan päätöksen suhteen sitä, että neuvosto on muuttanut päätöstä korvaamalla oikeusperustana olleen 43 artiklan 2 kohdan yhdessä SEUT 218 artiklan 6 kohdan a alakohdan ja 218 artiklan 7 kohdan kanssa 43 artiklalla (kohtaa mainitsematta) yhdessä SEUT 218 artiklan 6 kohdan a alakohdan ja 218 artiklan 7 kohdan kanssa.

Neuvoston lausuma

Neuvosto ei yhdy komission lausumaan, jonka mukaan 24. marraskuuta 2014 yhdistetyissä asioissa C-103/12 ja C-165/12 annetusta tuomiosta seuraa, että kaikki päätökset unionin ulkopuolisten maiden kanssa tehdyistä kalastussopimuksista kuuluvat SEUT 43 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan.

Neuvosto katsoo, ettei tuomiosta voida tehdä tällaista päätelmää. Unionin säädöksen oikeudellisen perustan valinnan on perustuttava objektiivisiin seikkoihin, jotka voivat olla tuomioistuimen suorittaman valvonnan kohteena ja joihin kuuluvat erityisesti toimen tarkoitus ja sisältö. Venezuelaa koskevan Euroopan unionin julkilausuman osalta unionin tuomioistuin katsoi, että julkilausuman tavoitteena ei ollut varmistaa kalastusmahdollisuuksien vahvistaminen ja jakaminen. Tällä sopimuksella on kuitenkin ratkaisevan tärkeää vahvistaa Seychelleille kalastusmahdollisuudet Mayotten vesillä.

Näin ollen ottaen huomioon pöytäkirjan tavoite ja sisältö, johon kuuluu SEUT 43 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu kalastusmahdollisuuksien vahvistaminen ja jakaminen, on asianmukaista, että sopimuksen tekemistä koskevassa päätöksessä oikeusperustaksi mainitaan SEUT 43 artikla kokonaisuudessaan.

Yhdistyneen kuningaskunnan lausuma

Yhdistynyt kuningaskunta toteaa, että ehdotetun sopimuksen 2 artiklan d kohdassa oleva 'EU:n vesien' määritelmä on epäselvä ja että se ei ole yhdenmukainen yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevan perusasetuksen (1380/2013) 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa olevan 'unionin vesien' määritelmän kanssa. Viimeksi mainitussa määritelmässä ei viitata "EU:n lainkäyttövaltaan kuuluviin" vesiin, vaan todetaan selvästi, että unionin vesiä ovat ne, jotka ovat "jäsenvaltioiden suvereeniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvia". Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen mukaista lainkäyttövaltaa käyttävät jäsenvaltiot, ei EU. Yhdistynyt kuningaskunta toteaa, että ehdotettu sopimus ei voi muuttaa EU:n ja jäsenvaltioiden välistä toimivallan jakoa. Ehdotetussa sopimuksessa olevan 'EU:n vesien' määritelmän olisi oltava yhdenmukainen yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevassa perusasetuksessa olevan 'unionin vesien' määritelmän kanssa.
